

[Landbrugsministeren]

vil i givet fald vende tilbage til folketinget med forslag om ændring af reglerne, hvis det anses for nødvendigt.

Regeringen er opmærksom på, at landbrugerhvervet længe har ønsket ændrede vilkår for behandling af den særlige indkomst, der fremkommer ved salg af landbrugsejendomme i almindelig fri handel, eventuelt regler, der svarer til de regler for beregning af den særlige indkomstskat ved familiesalg, der blev indført i februar 1977. Regeringen har tidligere erklæret sig villig til at overveje dette problem og finde en tilfredsstillende løsning på det, eventuelt i form af en erstatning af kapitalvindingskatten med en værdistigningsafgift, således at jordbrugerhvervenes generationsskifte kan lattes.

Venstres forslag om udjævning af den skattepligtige indkomst over årene ved at åbne mulighed for at henlægge større eller mindre dele af ét års overskud til en konjunkturudligningsfond til senere udlodning og beskatning er ikke ment og kan heller ikke betragtes som et forhold, der kun vedrører jordbrugerhvervene. Venstres forslag om henlæggelse til konjunkturudligningsfond omfatter ikke alene jordbrugerhvervene, men alle erhvervsdrivende. Ved skattefrit at henlægge en større eller mindre del af årets overskud til en konjunkturudligningsfond og senere frigøre beløbene mod beskatning vil man få mulighed for dels at udjævne indkomstsatten over årene, dels at udsætte en betydelig del af sin skattebetaling.

Da andre skatteydere ikke vil få de samme muligheder for lettelse af deres indkomstskat, må regeringen være betænkelig ved dette forslag. Det er vel i øvrigt ikke et forslag, som har særlig interesse for landbruget i den aktuelle situation. Ifølge de informationer, jeg er i besiddelse af, har man faktisk ikke ret meget brug for at udjævne indkomsterne, så jeg synes ikke rigtig, det hænger sammen med de problemer, som man i øvrigt her har rejst.

Der er også i beslutningsforslaget fra venstre rejst problemet om flere penge til forskning til forbedring af landbrugets arbejdsvilkår gennem modernisering af bygninger og anlæg. Jeg vil sige, at regeringen lægger stor vægt på, at forskningen fremmes såvel inden for jordbrugerhvervene som inden for andre erhverv. Dansk erhvervsliv er i høj grad afhængigt af, at den nødvendige viden

er til stede. I den nuværende situation, hvor det ligger klart for enhver, at der må gennemføres betydelige besparelser på de offentlige budgetter, er det imidlertid ikke muligt at tilgodese ønsker om forøgede budgetter på en række områder, selv om det i øvrigt måtte anses for at være fornuftigt, hvis vi havde penge nok.

Det samme gælder støtte til modernisering af bestående bygninger og anlæg. Regeringen har som bekendt gennemført forskellige ordninger, der bidrager til at lette mulighederne for en modernisering af jordbrugenes bygninger og anlæg. Det gælder støttemulighederne under moderniseringsloven, K-låneordningen, de forskellige støtteordninger for energibesparende foranstaltninger og foranstaltninger til forbedring af miljøet, der alle i større eller mindre grad kan medvirke til at forbedre jordbrugets arbejds- og produktionsvilkår.

Regeringen ønsker så vidt muligt at fastholde og om muligt også at udbygge disse foranstaltninger for at sikre eksistensen af det bedst mulige produktionsapparat i jordbruget. Også her sætter situationen imidlertid grænser for, hvor meget det offentlige kan påtage sig at finansiere i fremtiden.

Jeg kommer endelig til fremskridtspartiets forslag om, at landbrugsloven skal ændres, således at – som man siger – erhvervet igen bliver et frit erhverv.

De seneste ændringer i landbrugsloven fra 1978 medførte en række ændringer, hvis formål var at sikre, at landbrugsejendomme i størst muligt omfang blev overtaget af personer, der skulle leve af jordbruget, med jordbruget som væsentligste erhverv, ligesom det skulle sikres, at prisdannelsen på jordbrugsejendomme så vidt muligt kun blev påvirket af rentabiliteten ved jordbrugsbedriften og ikke ved efterspørgslen fra ikke-jordbrugsmæssig anvendelse.

Jeg føler, at begge disse formål er nået i højere grad, end man havde turde håbe på, uden at erhvervet er blevet et lukket erhverv eller et ufrit erhverv, som fremskridtspartiet åbenbart mener.

Det har været muligt at administrere landbrugsloven på en sådan måde, at de, der virkelig har ønske om at drive jordbrug som væsentligste erhverv, har fået mulighed for det, uanset om alle lovens uddannelsesbetin-